

1 af 6

Prædiken søndag d. 25. august 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Joh 14,1-14.

Den røde tråd 4/4

Så er vi nået til slutningen af vores prædikenserie "Følg den røde tråd i bibelen.

Vi har fastslået, at alt, vi læser skal forstås i lyset af det, vi ser i skabningen, nemlig at mennesket er villet og elsket af Gud.

Vi har set på, at den gamle pagt, som blev ingået mellem Abraham og Gud, var et udtryk for Guds omsorg for sit folk.

På vegne af hele folket indgik Abraham en aftale med Gud. Der var altså tale om en kollektiv pagtstanke.

Vi har set, hvordan der er en konstant udvikling i menneskets forståelse af Gud. Vi har hørt, hvordan Moses fik de ti bud, og ved at hele moseloven også er et udtryk for at folket forsøgte at leve op til sin andel af aftalen.

Senere kom pagtens ark til templet i Jerusalem og vi har konstateret at templet var centrum for tro. Her sørgede præsterne ved hjælp af ofre for, at menneskets forhold til Gud var i orden.

I sidste uge hørte vi, at Jesus, med de ting han sagde, med sin død og sin opstandelse, rystede posen.

Med Jesus blev alting nyt.

2 af 6

Der rystede Gud for alvor posen.

Alting blev så nyt og så anderledes, at mange, og selv Jesu disciple, havde svært ved at finde ud af, hvordan de skulle forholde sig.

Med Jesus blev alting virkeligt nyt.

Det er det, vi nu skal høre lidt om. Amanda vil læse en tekst fra Johannesevangeliet:

JOHANNES 14,1-14.

Jesus siger: “¹Jeg er vejen, sandheden og livet;”

I mange år opfattede jeg det, som et udtryk, der udelukkede folk, frem for at inkludere dem. Dette gjorde jeg ikke mindst fordi næste sætning lyder: “ingen kommer til Faderen uden ved mig.”²

Imidlertid er det sådan, at læser man alt, hvad Jesus siger i de fjorten vers, som Amanda læste, så er sammenhængen en helt anden. Så forstår jeg, at dette er sagt i kærlighed og med det stort ønske, om at disciplene og andre, måtte forstå og tro.

Noget af det, som er nyt er, at det med tro er langt mere enkelt, end vi mennesker har gjort det til.

Eller gør det til, for den sags skyld.

Tro er ikke kompliceret. Tro er enkelt. Det er ikke raketvidenskab - det er tro!

¹ Joh 14,6a

² Joh 14,6b

3 af 6

Jesus indleder med at udbryde: "Jeres hjerte må ikke forfærdes. Tro på Gud, og tro på mig!"³

Dette er Jesu ønske, at de dog bare kunne tro.

Så ruller Jesus ellers historien ud med, at han går i forvejen og gør en plads rede for dem.

Det kan synes, som en mærkelig historie, men her skal vi vide, at datidens mennesker var meget optaget af den del af troen, som har med livet efter livet at gøre.

Selvom det bestemt er en væsentlig dimension af al tro, også i dag, så synes vi nu her i kirken, at livet før døden, er temmeligt interessant.

Det er det vi skal fokusere på, mens vi er her. Det andet skal såmænd nok komme.

For Jesus er der ingen tvivl om, at for at disciplene skal kunne forstå livet nu, og kunne udleve troen, og kærlighedsbuddet⁴ nu, så må de vide og forstå, at der gennem troen på Jesus, er styr på al fremtid.

Dette sker også i lyset af, at Jesus i princippet gør op med alt, hvad de ved om tro og om at holde de gamle jødiske love.

Forestil dig, hvordan vi ville reagere, hvis vi blev overbevist om, at alt hvad vi troede var sandhed, skulle erstatte af noget andet.

Det er den situation, som disciplene står i.

³ Joh 14,1

⁴ Joh 13,31-35.

Det vil ikke være let - heller ikke for os.

Det er utroligt vigtigt at forstå, at med Jesus blev alt anderledes.

Det er også derfor at meget i Det Nye Testamente virker så anderledes end nogle af de ting, vi læser i Det Gamle Testamente om Gud.

Når man følger den røde tråd i bibelen, ser man nemlig, at forholdet mellem Gud og mennesker er under konstant udvikling. Det er en ret vigtig pointe i hele denne prædikenserie, at man ser og forstår dette.

Det betyder også, at man skal være meget meget varsom med at tage eksempelvis bibelvers fra Det gamle testamente fuldstændigt bogstaveligt. Man skal simpelthen vide, hvad man har med at gøre.

Lad mig give et eksempel:

“Når en mand træffer en jomfru, der ikke er forlovet, og han griber fat i hende og har samleje med hende, og de bliver grebet, skal den mand, der havde samleje med pigen, betale hendes far halvtreds sekel sølv, og hun skal være hans kone, fordi han voldtog hende. Han må ikke sende hende bort, så længe han lever.”⁵

Vil det gå i dag, at tage det bogstaveligt?

Nej, det ville det selvfølgelig ikke. Vi forstår nemlig, at dette er skrevet ind i en anden tid, og i en helt anden kulturel kontekst.

⁵ 5. Mos 22,28.29.

5 af 6

Så selvom det faktisk står i bibelen, så kan det ikke direkte overføres til Odense i 2019.

Der er en udvikling.

Al udvikling og forandring skaber uro, måske endda frygt. Hvis alt det vi kender forsvinder, hvad har vi så?

Vi ved, at nogle mennesker hellere holder fast i noget dysfunktionelt, fordi utrygheden ved at give slip er så stor, at det kan man ikke.

Det er det Jesus taler ind i, når han siger til dem, at han er vejen, sandheden og livet.

Underforstået, ham kender de jo. De har nærmest levet sammen med ham.

Så i virkeligheden er det et forsøg på at gøre noget komplicere langt mere enkelt og trygt.

Den røde tråd ender ved, at vi ganske vist har en bibel, som vi bør studere, læse og lære af.

Men det vi for alvor skal forstå, er at det ikke kun er bogstaverne vi skal se på.

Vi skal se på Jesus. På hvad han sagde og hvad han gjorde.

Og ikke mindst, så skal vi efterligne ham.

For det er i ham, at livet skal findes og leves.

Den røde tråd går fra skabelsen, over jødernes historie, gennem alt det Jesus sagde.

Den er viklet rundt om korset, som han døde på.

6 af 6

Den er indvævet i opstandelsen og går gennem både himmel og jord.

Endelig går det røde tråd også gennem både dit og mit liv, og der er uendelig værdi i, at kunne tage fat i den røde tråd og følge den.

Når vi gør det, vil vi opdage at Jesu virkelig er vejen, sandheden og livet.

Han har nemlig fat i den samme tråd, som du og jeg holder i.

Amen.